

Пенчо Славейков

Как ли ще мина и утрешний
ден...

Как ли ще мина и утрешний ден?
Все като днес ли? Дали заловен
с тъмна мечта, от нощес ще се боря
да я во форма желана затворя –
и уморен ще ме сварят зори?...
Памет смъглевена, поглед гори,
дълг ме зове, а по дълг аз не ходя,
а се безцелно разтакам и броя...
Мътно ми нещо сподавя гърди;
поглед разсеян лениво следи
хора, по работа там що се скитат;
тъмно до слухът ми думи долитат,
сепват ме – нейде унасят ме пак...
Някой си, негли познайник, ми знак
прави и шапка лениво поклаща;
други со поздрав усмивка ми праща;
прешумоли и се мерне край мен
свилена рокля и с „добър ти ден“
поглед и драг и желан ми проблесне –
памет по тоя се поглед отплесне
и си представя това що желай,
и се унася в чаровния край,
де е витала с мечтите нощешни –
в моя живот, и така безутешний,
носящи малко утеха за мен...
Тъй ли ще мина и утрешний ден?
А вечерта ще се дома затворя –
пак со мечти цяла нощ да се боря?

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6610>]